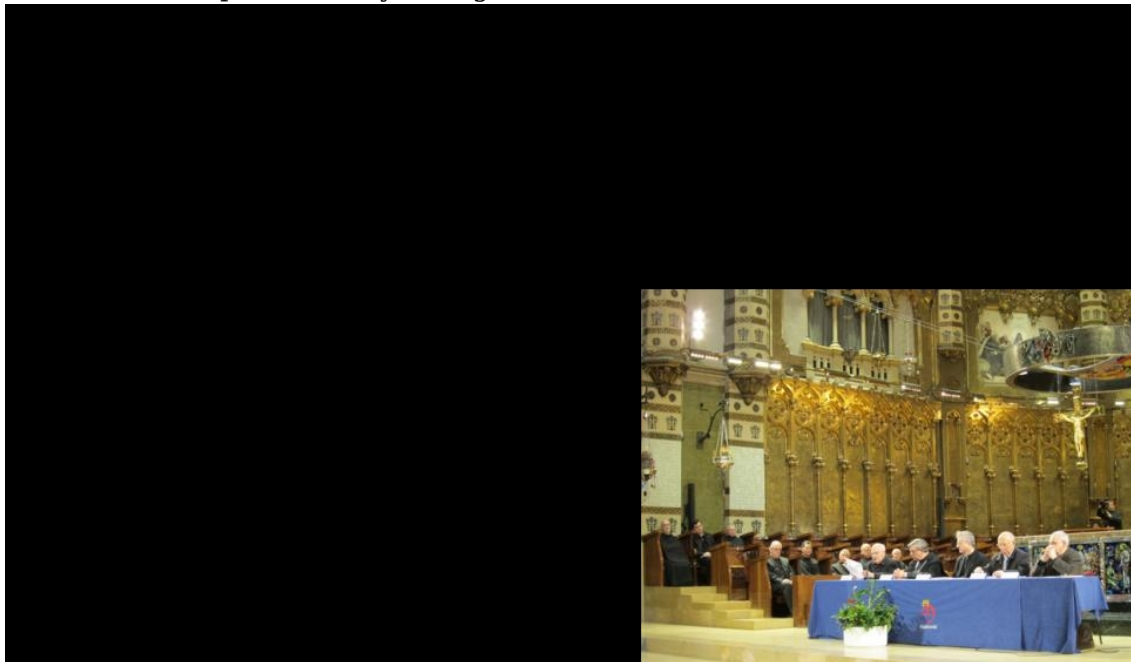

Arquebisbe Vives: “Sembla que tots els catòlics del món puguin ser patriotes menys els de Catalunya”

Ds, 29/01/2011 per Catalunya Religió

Montserrat no vol “rebaixes” en les Arrels Cristianes de Catalunya i Joan Rigol parla d’un episcopat que “ha afluixat una mica”.

(Jordi Llisterra - CR). Ningú no s’ha quedat a mitges. L’arquebisbe Joan Enric Vives, l’abat Josep Maria Soler i el president delegat del patronat de la Sagrada Família Joan Rigol. Tres de les veus destacades en l’acte que s’ha fet [aquest dissabte al matí](#) a Montserrat per commemorar els 25 anys d’[Arrels Cristianes de Catalunya](#).

Joan Enric Vives, com a secretari de la Conferència Episcopal Tarraconense, ha reivindicat el paper de l’episcopat català que s’ha “mantingut i perseverat en la doctrina d’*Arrels Cristianes*”. Pels bisbes de Catalunya “**continua essent una doctrina social eclesial de referència i ben actual**”, que “no ha perdut vigència”, ha assegurat.

Vives ha definit *Arrels* com “un document que s’inscriu en un solc, en **la tradició d’una encarnació pastoral en la realitat catalana**” i en la idea de Joan Pau II que “fins que l’Església no s’arriba a integrar en una cultura, l’Evangeli no hi arrela i la fe no és prou viva”.

Per això ha lamentat que hi hagi qui digui “que *Arrels* o la seva reivindicació era un nou **nacionalisme exhacerbat**, causant de la secularització, de la descristianització, de la manca de vocacions, i tots el mals que vulgueu...”. Vives ha assegurat que es poden “llegir a l’ABC” afirmacions com aquestes: “**Diuen que no tenim vocacions perquè som nacionalistes. Doncs que ho preguntin a Salamanca, que ara tenen zero seminaristes**”.

“Sembla que tots els catòlics del món puguin ser patriotes menys els fidels de Catalunya, i que **tots els bisbes podrien ser patriotes menys els nostres**”. Al costat d'això, Vives ha definit com a “**molt clarificadora la visita de Benet XVI**, plena de missatges profunds per nosaltres” i “com a episcopat ens hem sentit confortats, valorats i estimats pel papa”.

“Sense rebaixes”

Joan Enric Vives han tancat l'acte després de la intervenció de l'abat Soler. Les paraules de l'**abat han coincidit a destacar la “gran actualitat del document”** quan afronta la identitat del poble català i la seva condició de nació: “**Mentre no es faci una actualització i sense rebaixes, Arrels Cristianes de Catalunya continua essent vàlid** i ens encoratja a treballar en el nostre moment actual com a poble”.

Soler ha singularitzat el document en el fet que “*Arrels* pot ajudar a aquells catòlics que creuen **que parlar dels drets del poble català no té res a veure amb la doctrina social de l'Església** i que parlar-ne és simplement fer política. La reflexió episcopal els pot fer veure que no es tracta d'una qüestió partidista, ni d'una batalla estrictament política”. Josep Maria Soler ha definit *Arrels Cristianes* com un document que “d'una manera molt pedagògica i respectuosa, **no fa altra cosa que aplicar la doctrina social de l'Església** -i més particularment el [magisteri](#) de Joan Pau II- a la realitat particular de Catalunya”.

L'expresident del Parlament **Joan Rigol** també ha situat *Arrels Cristianes* en una continuïtat de la trajectòria de l'episcopat català, citant al cardenal Narcís Jubany quan deia que “l'Església ha de ser aquell element motriu que **doni força i valors a la política sense implicar-se directament en la dinàmica política**”.

Tot i això, Rigol ha lamentat que “**respectant excepcions clares com alguna present aquí, l'episcopat català ha afluixat una mica**, s'ha tornat molt dòcil”. Rigol ha parlat d'una docilitat episcopal “referent a actituds de diplomàcia convencional, **perdent una mica la visió del seu lligam intern amb l'avatar del propi poble**. Tenim exemples recents que fan llàstima, pensant en la [Franja](#)”. Per això, ha reclamat “lideratge i la força del nostre episcopat per intentar donar allò que l'Església havia fet al llarg dels segles”.

Després d'aquestes intervencions, **Vives** ha remarcat que parlava representant l'episcopat català i que “ningú no dubta que Catalunya té una cultura pròpia i l'episcopat català ho assumeix: sense arrelament a la cultura catalana la fe esdevindria forana, insípida, estranya”. **L'anunci prioritari de l'Evangeli, ha dit, “no es contradiu amb un catalanisme democràtic, respectuós”**

L'arquebisbe Vives ha reconegut “mancances i errors” però ha defensat que “[en temes com l'Estatut](#) hem mantingut una dignitat: em diran que [esperaven més](#), però **a vegades la vida dóna el que pot**”. Per Vives, “**no és fàcil donar una paraula lliure i profètica i alhora que creï unitat entre tots els cristians** que viuen a Catalunya; sinó, que ho preguntin al Parlament”.

Un nou document?

En tot l'acte també ha planat la necessitat de fer un nou document que actualitzi el contingut d'*Arrels Cristianes de Catalunya*, en un nou context social i després del

procés de reforma de l'Estatut. En aquest punt, l'arquebisbe Vives ha respost amb una pregunta: “**Per què l’hem de fer si ja està fet?** No fem el Concili Vaticà II: està fet. El citem, i el mantenim, que no és poc”. Tot i això, ha apuntat que “és possible que els bisbes facin un nou document” en termes semblants a la seva intervenció en l'acte de Montserrat: “**no n’esperin molt més del que acabo de dir**”.

L'acte de Montserrat ha estat **l'acte públic commemoratiu més rellevant que s'ha organitzat fins ara arran de l'aniversari d'Arrels Cristianes i el** primer promogut des d'una entitat eclesial. També hi han intervingut el teòleg Antoni M. Oriol, i el director de *Qüestions de Vida Cristiana*, Ramon Pla i Arxé, que ha presentat el [darrer número](#) de la revista dedicat a aquest document episcopal. L'acte, organitzat amb motiu de la festa de Sant Tomàs d'Aquino, s'havia de fer a la Sala de la Façana però s'ha traslladat a Basílica per l'afluència de públic.

Videos de l'acte produïts per l'[Abadia de Montserrat](#):

Arquebisbe Joan Enric Vives (1/2)

Arquebisbe Joan Enric Vives (2/2)

Abat Josep Maria Soler

Joan Rigol (1/2)

Joan Rigol (2/2)

Ramon Pla i Arxé (1/2)

Ramon Pla i Arxé (2/2)

Oriol Tataret (1/2)

Oriol Tataret (2/2)